

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
președinte – Constantin Gurschi,
judecători – Constantin Alerguș, Ion Arhiliuc,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Bulbuc Boris în numele inculpatei Roșca Elena, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2013 în cauza penală în privința lui

Roșca Elena Fiodor,

născută la 05 august 1991, originară din s. Baurci-Moldoveni, r-nul Cahul, domiciliată în s. Zîrnești, r-nul Cahul.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 05 aprilie 2012 - pînă la 12 octombrie 2012 (instanța de fond);

2. de la 22 noiembrie 2012 - pînă la 18 decembrie 2012; de la 08 iulie 2013 - pînă la 14 noiembrie 2013 (instanța de apel);

3. de la 28 martie 2013 - pînă la 28 mai 2013; de la 18 februarie 2014 - pînă la 26 martie 2014 (instanța de recurs ordinar).

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12 octombrie 2012, Roșca Elena a fost condamnată în baza art. 220 alin.(1) Cod penal, la 2 ani închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Roșca Elena a fost învinuită de către organul de urmărire penală de faptul că la începutul lunii iunie 2011, aflîndu-se în or. Ercan, Cipru (regiunea de Nord), acționînd împreună și de comun acord cu persoana nestabilă de organul de urmărire penală de origine turcă pe nume „Mumin Ali” urmărind scopul exploatării sexuale a persoanei, prin abuz de poziție de vulnerabilitate prin telefon a

recrutat-o pe cet. Bessonova Alina, pentru a se deplasa în or. Ercan, Cipru, și a practica prostituția într-un cazinou, prin convingeri că va fi plătită în rezultatul practicării acestei activități sub supravegherea persoanei pe nume „Mumin Ali”.

Ulterior, la 13 iunie 2011, persoana nestabilă de organul de urmărire penală pe nume „Mumin Ali”, acționând împreună și de comun acord cu Roșea Elena, urmărind scopul realizării intențiilor lor infracționale, a organizat transportarea lui Bessonova A. în or. Ecran, Cipru, prin achitarea costului biletului avia de călătorie pe ruta Chișinău-Istambul-Ecran.

La 13 iunie 2011 Bessonova A. a ajuns în or. Ecran, Cipru, unde în aeroport a fost întâlnită de persoana nestabilă de organul de urmărire penală pe nume „Mumin Ali”, care a deposedat-o de pașaportul național de plecare în străinătate și a adăpostit-o într-un apartament închiriat, după care a exploatat-o sexual într-un cazinou până la 12 iulie 2011, când Bessonova Alina a revenit în R. Moldova.

Instanța de fond a încadrat acțiunile inculpatei Roșca Elena în baza art. 220 alin. (1) Cod penal – proxenetismul, adică îndemnul sau determinarea la prostituție ori înlesnirea practicării prostituției de către o altă persoană.

3. Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel de către acuzatorul de stat, care, invocând ilegalitatea acesteia, pe motiv că cauza nu a fost cercetată sub toate aspectele, complet și obiectiv probele prezentate în proces dovedind cu certitudine, că inculpata Roșca Elena a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal – trafic de ființe umane, a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 4 ani.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2012, apelul acuzatorului de stat a fost respins, ca fiind depus peste termen.

5. La adoptarea soluției date instanța de apel a constatat că Procuratura Generală la 24 octombrie 2012 a recepționat scrisoarea nr. B-55 din 18 octombrie 2012 prin care a fost informată despre redactarea sentinței și a

procesului verbal al ședinței de judecată. Astfel, data de 24 octombrie 2012 este data de la care începe să curgă termenul de atac și se epuizează la 08 noiembrie 2012, însă procurorul a depus cererea de apel la dată de 09 noiembrie 2012, din care motiv instanța de apel l-a respins ca fiind depus peste termen.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată, argumentând că instanța de apel neîntemeiat nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul declarat, greșit invocând în decizie tardivitatea acestuia.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 mai 2013, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2012 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, pe motiv că instanța de apel greșit a respins apelul procurorului ca tardiv, fără a se pronunța asupra motivelor acestuia.

8. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2013, a fost admis apelul declarat de acuzatorul de stat, casată sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12 octombrie 2012, și pronunțată o nouă hotărâre.

Roșca Elena a fost condamnată în baza art. 165 alin.(2) lit. d) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de ocupa funcții legate de activitatea în domeniul turismului pe un termen de 5 ani.

9. Instanța de apel în decizia adoptată a constatat fapta și circumstanțele comiterii infracțiunii traficului de ființe umane, invocate în rechizitoriu și a conchis că, instanța de fond neîntemeiat a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatei Roșca Elena urmează a fi încadrate în prevederile art. 220 alin. (1) Cod penal, deoarece vinovăția acesteia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal a fost dovedită pe deplin.

Versiunea inculpatei referitor la faptul că ea a prestat doar servicii de traducere a fost respinsă, din motiv că partea vătămată Bessonova A. a declarat că posedă limbile rusă și engleză, iar cu persoana de origine turcă în privința căruia cauza a fost disjunctă a comunicat anume în aceste limbi,

prin urmare nefiind necesară prezența vre-unei persoane care să traducă.

Totodată, Colegiul penal a statuat că, chiar dacă victima și-a dat consimțământul de a se prostitua, această împrejurare nu poate constitui temei de recalificare a acțiunilor inculpatei în proxenetism, or existența consimțământului la exploatarea sexuală nu exonerează inculpata de răspundere penală pentru infracțiunea de trafic de ființe umane de vreme ce dispoziția normei penale a traficului de ființe umane expres prevede „*cu sau fără consimțământul victimei*”.

Referitor la demersul avocatului Bulbuc Boris privind remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță, pe motiv că au fost încălcate prevederile legale referitoare la competență, deoarece Judecătoria Centru mun. Chișinău nu era în drept să judece cauza și urma să-și decline competența în favoarea Judecătoriei Cahul, Colegiul penal a conchis că argumentul dat urmează a fi respins dat fiind faptul că încălcarea prevederilor legale enunțate potrivit prevederilor art. 415 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, nu constituie temei de remitere a cauzei la o nouă rejudecare.

10. Împotriva deciziei instanței de apel din 14 noiembrie 2013 a declarat recurs ordinar avocatul Bulbuc Boris în numele inculpatei Roșca Elena, care invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, a solicitat, casarea deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată, invocând următoarele:

- la judecarea prezentei cauze penale a fost încălcată competența teritorială, întrucât instanța de fond competentă să judece cauza, urma să fie Judecătoria Cahul, or potrivit alin.(3) și (4) al art.25 din Cod de procedură penală „competența instanței de judecată și limitele jurisdicției ei, modul de desfășurare a procesului penal nu pot fi schimbate în mod arbitrar pentru anumite categorii de cauze sau persoane, totodată nimeni nu poate fi lipsit de dreptul de a fi judecată cauza de acea instanță și de acel judecător în competența căroră ea este dată prin lege”. Potrivit rechizitoriului a fost stabilit locul comiterii și consumării infracțiunii incriminate lui Roșca E. și anume or. Ecran Cipru, astfel, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (3) Cod de procedură penală, cauza penală asupra infracțiunilor comise în afara hotarelor țării se judecă de către instanța în raza teritorială a căreia se află

ultimul loc de trai permanent al inculpatului;

- încălcarea principiului repartizării aleatorii a dosarului. La trimiterea cauzei în judecată judecătorul M. Avornic a preluat cauza penală fără a –i fi repartizată aleatoriu și nici prin dispoziție. La materialele cauzei nu există nici un act sau înscris prin care să se ateste modul în care cauza penală a fost preluată de judecătorul în cauză.

11. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Avocatul Bulbuc Boris, a invocat în recursul declarat ca temei pentru recurs pct. 2) alin.(1) al art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art. 30,31 și 33.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească devenită definitivă.

Colegiul constată că nici unul din temeiurile, la care se referă autorul recursului, nu sînt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Instanța de apel rejudecînd cauza în fapt și în drept, a audiat inculpata Roșca E., partea vătămată Bessonova A. și a cercetat toate probele prezentate de părți și actele cauzei și, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probelor cercetate în cauză și care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatei Roșca E. în baza art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal.

La baza condamnării lui Roșca E. au fost puse declarațiile părții vătămate

Bessonova Alina date în cadrul urmăririi penale din 17 ianuarie 2012 (f.d.23-27) unde aceasta a menționat că o cunoaște pe Elena, au copilărit împreună fiind vecine, *ultima cunoștea că situația materială în familia sa era foarte rea*. A telefonat-o pe inculpată și din discuție aceasta i-a comunicat că lucrează în Cipru în calitate de prostituată într-un cazinou. Ulterior, din nou a telefonat-o și a rugat-o să o ajute să se angajeze și ea la acest cazinou, la ce Elena i-a comunicat condițiile și anume că salariul este de 2500 dolari SUA, însă pentru a-i primi trebuie să-i restituie patronului suma de 2500 dolari SUA, ceea ce constituie cheltuielile pentru biletul avia și viză, iar inculpatei trebuie să-i achite 1500 dolari SUA „pentru faptul că ea apune pentru mine cuvântul, ca să fiu angajată la lucru, această sumă fiind în afară de suma de 2500 dolari SUA pe care trebuia să o achit patronului cazinoului”; - procesul - verbal de confruntare dintre partea vătămată Bessonova A. și bănuita Roșca E din 06 martie 2012 (f.d.62-63) unde partea vătămată și-a susținut declarațiile făcute anterior, menționând că *„Roșca Elena i-a comunicat prin telefon că, pentru faptul că ea va veni în Cipru, patronul cazinoului o să-i achite Elenei o remunerare de 1500 dolari SUA. Ulterior, când Elena a revenit în Moldova s-au întâlnit și aceasta i-a spus că șeful i-a oprit din salariu suma de 1500 dolari SUA, pentru faptul ea nu a ajuns în Cipru a doua oară, solicitând totodată restituirea sumei date.”*, - declarațiile martorului Roșca Natalia date în cadrul urmăririi penale din 17.01.2012 (f.d.47-49), care a confirmat că *„i-a transmis lui Bessonova A. nr. de telefon al Elenei din Cipru. Ulterior, din discuția cu Alina a înțeles că aceasta nici într-un caz nu dorește să plece la Elena, dar dorește să-și caute de lucru aici în R. Moldova. Peste o perioadă de timp, Elena i-a comunicat la telefon că Bessonova A. totuși dorește să vină la ea în Cipru, dar nu a specificat în ce calitate va activa”*; precum și actele cauzei copia pașaportului pe numele lui Bessonova A. (f.d.31); copia biletului avia electronic (f.d. 30); procesul – verbal de examinare a obiectului din 16.02.2012 (f.d.44-45).

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul hotărârii judecătorești. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit.

Instanța de apel a motivat concluzia de vinovăție a lui Roșca Elena și corect a calificat acțiunile acesteia în baza art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal,

ca trafic de ființe umane, adică recrutarea unei persoane în scop de exploatare sexuală, săvârșită prin confiscarea documentelor și prin poziție de abuz de vulnerabilitate, comisă de două sau mai multe persoane.

Sub aspect doctrinar, în viziunea instanței de recurs se regăsesc în acțiunile ce i se incriminează lui Roșca Elena, elementele laturii obiective a componenței de infracțiune prevăzute la art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, care se formează din două categorii de acțiuni de sine stătătoare legate între ele. Prima categorie poate avea următoarele varietăți: recrutarea, transportarea, transferul, adăpostirea, primirea unei persoane. Acțiunile infracționale din a doua categorie pot fi realizate prin: amenințarea cu aplicarea violenței fizice sau psihice nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate sau abuz de putere.

Pentru realizarea laturii obiective a traficului de ființe umane este necesară existența a cel puțin unei varietăți din prima categorie de acțiuni infracționale și cel puțin uneia din a doua categorie de acțiuni menționate.

Astfel, Roșca Elena a recrutat-o pe Bessonova Alina în scop de exploatare sexuală prin abuz de poziție de vulnerabilitate. Prin urmare în acțiunile inculpatei sunt prezente:

Recrutarea victimei, care se dovedește prin convorbirile telefonice și transmiterea copiilor actelor de identitate și a fotografiilor format $\frac{3}{4}$ a părții vătămate Bessonova A. persoanei în privința căreia cauza a fost dizjungată pe nume „Mumin Ali”;

Abuzul de poziția de vulnerabilitate fiind prezent, deoarece inculpata la momentul comiterii infracțiunii cunoștea despre situația materială grea a familiei părții vătămate, fapt care se confirmă prin ancheta socială din 02.01.2012 (f.d.20) și prin declarațiile martorului Roșca N.

Latura subiectivă a infracțiunii date se caracterizează prin vinovăția lui Roșca Elena în formă de intenție directă, scopul urmărit de acesta fiind interesul material.

La fel, Colegiul penal, reține ca fiind corectă concluzia instanței de apel referitor la faptul că consimțământul victimei nu înlătură răspunderea penală a făptuitorului, de vreme ce dispoziția normei penale a traficului de ființe umane expres prevede „*cu sau fără consimțământul victimei*”

Referitor la motivul invocat de avocatul Bulbuc Boris în numele inculpatei, precum că cauza penală a fost preluată de judecătorul Judecătoriei Centru, mun. Chișinău M. Avornic, fără ca aceasta să-i fie repartizată aleatoriu, instanța de recurs consideră că argumentul dat urmează a fi respins din următoarele considerente. Potrivit procesului verbal al ședinței de judecată a instanței de fond asupra căruia nu au fost făcute obiecții (f.d.123) atît inculpata Roșca E., cît și avocatul acesteia nu au înaintat cerere de recuzare judecătorului M. Avornic, prin urmare se constată că au fost de acord cu completul dat.

Totodată, Colegiul penal conchide că deși se constată că la materialele cauzei lipsește rezoluția (încheierea) de repartizare aleatorie a cauze penale, această eroare nu este suficientă pentru a desființa o hotărîre judecătorească și a remite cauza la rejudecare în instanța de fond.

La fel, urmează a fi respins ca neîntemeiat argumentul recurentului, referitor la faptul că cauza a fost examinată de Judecătoria Centru mun. Chișinău cu încălcarea competenței teritoriale, deoarece potrivit art. 40 alin. (2) Cod de procedură penală, cauza poate fi examinată și de instanța de judecată în raza teritorială a căreia a fost terminată urmărirea penală.

Prin urmare, potrivit materialelor dosarului penal toate acțiunile de urmărire penală au fost efectuate de Centrul de Combatere a Traficului de Persoane cu sediul în mu. Chișinău str. V. Alecsandri, nr. 1, astfel adică în raza teritorială a sectorului Centru, Colegiul conchide că Judecătoria Centru mun. Chișinău, era competentă în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) Cod de procedură penală, să examineze prezenta cauză penală în privința lui Roșca Elena.

Totodată, instanța de recurs reține că, chestiunea referitoare la declinarea competenței urma a fi pusă în discuție în ședința de judecată, însă acest lucru nu a avut loc.

Mai mult, Colegiul penal constată că nici inculpata Roșca E. și nici avocatul acesteia nu au atacat cu apel sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, ceea ce permite Colegiului penal să concluzioneze că aceștia au fost de acord atît cu completul de judecată, cît și cu instanța care a examinat cauza.

În acest context, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar și, potrivit legii, se impune respingerea recursului ca inadmisibil.

12. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Bulbuc Boris în numele inculpatei Roșca Elena, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2013, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 09 aprilie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Constantin Alerguș

Ion Arhiliuc